

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 861/2014-53

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza o sťažnosti [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE] zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Adamovskou, Žižkova 6, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 175/2009, za účasti Okresného súdu Humenné, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČNÝ ZNAČENIE] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 175/2009 porušené boli.

2. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1 660 € (slovom tisícšesťstošesťdesiat eur), ktoré mu je Okresný súd Humenné povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Humenné je povinný [REDAKOVANÉ] uhradiť trovy konania v sume 284,08 € (slovom dvestoosemdesiatštyri eur a osem centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Kataríny Adamovskej, Žižkova 6, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. marca 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 175/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Predmetom napadnutého konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré začalo na základe návrhu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľka“), doručeného Okresnému súdu Michalovce 27. októbra 2009.

Okresný súd Michalovce postúpil vec okresnému súdu na základe § 88 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Navrhovateľka podaniami doručenými Okresnému súdu Michalovce 2. decembra 2009 a okresnému súdu

21. januára 2010 a 8. februára 2010 namietala postúpenie veci a navrhla, aby vec bola prikázaná Okresnému súdu Michalovce z dôvodu vhodnosti.

Sťažovateľ poukazuje na nesprávny postup okresného súdu v súvislosti s návrhom na prikázanie veci inému súdu s tým, že tento opakovane vec predkladal na rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“). V tejto súvislosti v sťažnosti uvádza:

„Okresný súd Humenné sa s podaniami Navrhovateľky a dôvodmi v nich obsiahnutými v otázke miestnej príslušnosti náležite nevysporiadal, vo veci samej začal konať a nariadil pojednávanie na deň 02. 02. 2010... Spis bol postúpený Krajskému súdu Prešov dňa 15. 02. 2010, t. j. až po dvoch mesiacoch od prvého podania Navrhovateľky na zmenu konajúceho súdu. Krajský súd v Prešove... vrátil vec Okresnému súdu Humenné ako predčasne predloženú z dôvodu zmätočnosti a nezabezpečenia potrebných dôkazov.

Dňa 15. 03. 2010 Navrhovateľka opätovne, už po 4-krát v predmetnom konaní, podala návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti a až tentokrát bola po prvýkrát vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku. Vo veci oslobodenia od súdneho poplatku v konaní sp. zn. 16 Co 104/2010 o prikázaní veci inému súdu rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením až dňa 12. 07. 2010.

Pokynom... zo dňa 21. 09. 2010 bol spis 15 C 175/2009 opätovne predložený Krajskému súdu v Prešove... na rozhodnutie o prikázanie veci...

Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 3 NcC 20/2010 zo dňa 11. 10. 2010 vrátil vec Okresnému súdu Humenné ako nesprávne predloženú z dôvodu, že nie je príslušný na rozhodnutie vo veci a vo svojom odôvodnení poukázal na príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Napriek tejto skutočnosti, konajúci sudca Okresného súdu Humenné pokynom zo dňa 20. 10. 2010 prikázal spis 15 C 175/2009 opätovne predložiť Krajskému súdu v Prešove a uviesť za ospravedlňujúce dôvody zmätočného predloženia spisu nesprávne uvedenie príslušného ustanovenia zákona. Krajský súd v Prešove... zaslal spis 15 C/175/2009 dňa 28. 10. 2010 späť Okresnému súdu Humenné ako omylom predložený. Krajský súd v Prešove v konaní sp. zn. 3 NcC 20/2010 a sp. zn. 16 NcC 27/2010 o prikázanie veci inému

súdu vrátil vec Okresnému súdu Humenné celkovo 3-krát späť z dôvodu zmätočného alebo nesprávneho predloženia.“

Sťažovateľ podal 21. októbra 2010 sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) z dôvodu postupu okresného súdu pri rozhodovaní o návrhu na prikázanie veci. Predseda okresného súdu považoval sťažnosť za opodstatnenú.

Následne o návrhu na prikázanie veci rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 8. decembra 2010 tak, že tomuto návrhu nevyhovel, čím *„meritórne rozhodol o príslušnosti súdu konajúceho vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva po 11-tich mesiacoch a 13-tich dňoch odo dňa podania návrhu vo veci samej“*.

Okresný súd nariadil prvé pojednávanie na 18. január 2011, t. j. *„takmer 15 mesiacov od podania návrhu vo veci samej“*.

Sťažovateľ podal 21. júna 2011 ďalšiu sťažnosť na prieťahy v konaní *„pre bezdôvodné odročovanie pojednávaní. Predseda Okresného súdu Humenné predmetnej sťažnosti nevyhovel.*

Dňa 04. 07. 2011 Sťažovateľ opätovne apeloval na prieťahy v konaní vedenom Okresným súdom Humenné, nakoľko konajúci súd sa doposiaľ na pojednávaniach (18. 01. 2011, 24. 02. 2011, 22. 03. 2011, 15. 04. 2011, 24. 05. 2011, 17. 06. 2011) zaoberal výlučne aktívami a nie pasívami bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to napriek tomu, že Sťažovateľ dňa 12. 07. 2010 súdu predložil potrebné doklady o prevzatých úveroch počas trvania manželstva a Žiadosťou zo dňa 17. 08. 2010 navrhol, aby sa súd týmito záväzkami zaoberal a vypořiadal. Na pojednávaní dňa 07. 07. 2011 bol Sťažovateľ po prvýkrát vyzvaný na predloženie dokladov o prevzatých úveroch počas trvania manželstva, hoci od ich samotného predloženia súdu uplynulo takmer 12 mesiacov a súd sa nimi doposiaľ nezaoberal.

Vzhľadom k tomu, Sťažovateľ dňa 01. 08. 2011 podal predsedovi Okresného súdu Humenné ďalšiu sťažnosť na priebeh a prieťahy v konaní, ktorú predseda príslušného súdu vyhodnotil ako neopodstatnenú.“.

Sťažovateľ namieta, že okresný súd konal neefektívne aj v súvislosti so žiadosťou navrhovateľky o zmenu ustanoveného právneho zástupcu. V tejto súvislosti v sťažnosti uvádza:

«... Okresný súd Humenné uznesením vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 15 C/175/2009 zo dňa 22. 09. 2011 ustanovil Navrhovateľke advokáta [REDAKOVANÉ]. Sudca Okresného súdu Humenné žiadosti Navrhovateľky zo dňa 03. 10. 2011 o ustanovenie iného advokáta z dôvodu vhodnosti, ako aj jej odvolaniu proti ustanovenému advokátovi zo dňa 03. 10. 2011 nevyhovel, a to napriek skutočnosti, že ustanovený advokát [REDAKOVANÉ] podaním zo dňa 03. 10. 2011 odmietol poskytovanie právnych služieb z dôvodov zákonom vymedzených v ustanovení § 21 písm. e) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Sudca Okresného súdu Humenné, napriek vedomosti o nemožnosti advokáta [REDAKOVANÉ] zastupovať Navrhovateľku v predmetnom konaní, dôvodnému odvolaniu Navrhovateľky nevyhovel, čím sa konanie opätovne bezdôvodne predĺžilo. Krajský súd v Prešove uznesením... konštatoval, že keďže „sudca súdu prvého stupňa nemienil odvolaniu navrhovateľky vyhovieť“ a vzhľadom na medzičasom zmenenú právnu úpravu, je nútený uznesenie Okresného súdu Humenné zrušiť a odkázať účastníčku konania na Centrum právnej pomoci.»

Sťažovateľ tiež namieta, že postup okresného súdu v napadnutom konaní bol neefektívny aj v tom, že opakovane predlžoval lehotu pre účastníkov na prípravu otázok pre znalca k znaleckému posudku. Na pojednávaní 7. novembra 2013 uložil lehotu 20 dní, na pojednávaní 6. marca 2014 opakovane uložil lehotu 10 dní a následne na predloženie otázok vyzval navrhovateľku výzvami z 25. marca 2014, 16. apríla 2014 a 25. apríla 2014.

„Okresný súd Humenné svojim konaním nedôvodne predlžoval lehoty na vyjadrenie účastníka konania k znaleckému posudku č. 7/2013, hoci mu zo zákona vyplýva povinnosť konať aj bez ďalších návrhov účastníka konania, čím bola zjavne narušená rovnosť

účastníkov pred súdom, keďže neospravedlnená nečinnosť Navrhovateľky na opakované výzvy súdu nebola nijakým spôsobom sankcionovaná.“

Sťažovateľ tiež uvádza, že požiadal o zmenu zápisnice z pojednávania konaného 14. marca 2013, v ktorej bolo uvedené, že nebol prítomný na pojednávaní, hoci na to pojednávanie len meškal, a rovnako tak aj o zmenu zápisnice z pojednávania z 10. januára 2014, v ktorej konajúci sudca uviedol, že požiadal o odročenie pojednávania, hoci súhlasil s pojednávaním aj v neprítomnosti právneho zástupcu.

„O žiadosti Sťažovateľa na zmenu zápisnice z pojednávania zo dňa 14. 03. 2013 a zo dňa 10. 01. 2014 nebolo doposiaľ súdom rozhodnuté. Okrem toho, Sťažovateľ viacerými podaniami a žiadosťami... apeloval na urýchlenie konania, poukazoval na zjavné prieťahy v konaní a zvyšujúcu majetkovú ujmu Sťažovateľa...“

Sťažovateľ ďalej uvádza:

«Sťažovateľ vzhľadom na pretrvávajúce prieťahy v konaní podal Žiadosť o dohľad nad spisom zo dňa 11. 03. 2014 adresovaný Krajskému súdu v Prešove. Predsedníčka Okresného súdu Humenné vo vyjadrení k sťažnosti zo dňa 09. 04. 2014 uvedením rozsiahleho zoznamu dátumov a úkonov mala za to, že vo veci sa nepretržite koná, a to bez toho, aby sa dôkladne zaoberala niektorými neodôvodnenými úkonmi konajúceho súdu. Zároveň si Sťažovateľ dovoľuje poukázať na to, že úkon Okresného súdu Humenné, uvedený vo v predmetnom vyjadrení predsedníčky súdu ako „pokyn na predloženie veci Najvyššiemu súdu SR, dňa 20. 10. 2010 je v spise sp. zn. 15 C/175/2009 zaznamenaný a zdokladovaný ako „pokyn na predloženie veci Krajskému súdu v Prešove, dňa 20. 10. 2010“, teda nedôvodný pokyn, ktorý Sťažovateľ uvádza aj v predmetnej ústavnej sťažnosti.

Dňa 09. 05. 2014 Sťažovateľ podal predsedovi Okresného súdu Humenné podnet na prešetrenie postupu zákonného sudcu v konaní sp. zn. 15 C/175/2009 a namietal nedôvodné predlžovanie lehoty zo strany súdu na vyjadrenie protistrany, a to opakovane. Predsedníčka Okresného súdu Humenné sa vo svojej odpovedi zo dňa 06. 06. 2014 s názorom Sťažovateľa stotožnila, avšak k nedôvodným opakovaným výzvam súdu nezaujala relevantné stanovisko.

Sťažovateľ opätovne podal na Krajský súd v Prešove dňa 16. 05. 2014 Sťažnosť – nespokojnosť s odpoveďou a žiadal o prešetrenie priebehu konania vedenom pod sp. zn. 15 C/175/2009, predovšetkým z dôvodu, že taxatívny výpočet dátumov a úkonov v priebehu konania považoval zo strany predsedníčky Okresného súdu Humenné za nedostatočné prešetrenie účelovosti vykonaných úkonov. O tejto sťažnosti nebolo doposiaľ rozhodnuté.

Napriek tomu, že k dnešnému dňu uplynuli takmer 4 roky a 10 mesiacov odo dňa podania návrhu o začatí konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, príslušný súd meritórnym rozhodnutím vo veci samej doposiaľ nerozhodol a konanie bezdôvodne predlžuje, a to napriek naliehavej životnej a finančnej situácii Sťažovateľa, ktorému je predlžovaním konania spôsobovaná značná majetková ujma.“

Stav právnej neistoty, spôsobený dlhotrvajúcim konaním o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov spôsobuje značné finančné problémy Sťažovateľovi, nakoľko je povinný splácať a opakovane prefinancovať úvery prevzaté počas trvania manželstva už od roku 2007. Táto situácia sa vzhľadom na neukončené a bezdôvodne predlžované konanie vedené Okresným súdom Humenné stáva pre Sťažovateľa neúnosnou, po materiálnej ako aj psychickej stránke.

Sťažovateľ sa snažil tento neúnosný stav odvrátiť práve apeláciou na príslušný konajúci súd cez podania a sťažnosti adresované predsedovi Okresného súdu Humenné. O samotnom návrhu vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov nebolo bez akceptovateľného dôvodu ani po takmer 58 mesiacoch súdom právoplatne rozhodnuté, čo navodzuje stav právnej neistoty, vo svojich dôsledkoch negatívne vplyvujúcich na život Sťažovateľa, jeho finančnú situáciu a psychické pohodlie.»

Vzhľadom na tieto skutočnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Základné právo [redacted] .. [podľa] čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo... podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Okresného súdu Humenné v konaní pod sp. zn. 15 C/175/2009 porušené bolo.

... Okresnému súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C/175/2009 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

... [redacted] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1.660 eur... [a]... náhradu za spôsobenú majetkovú ujmu v sume 25.000 Eur..., [ktoré] je Okresný súd Humenné povinný mu zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

... Okresný súd Humenné je povinný uhradiť [redacted] trovy právneho zastúpenia v sume 284,08 Eur na účet právnej zástupkyne... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Sťažovateľ považuje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za opodstatnené „najmä vzhľadom na vyššie popísanú neúnosnú finančnú situáciu, v ktorej sa Sťažovateľ nachádza vzhľadom na postup príslušného súdu v prejednávanej veci, ako aj vzhľadom na neodôvodnenosť a dĺžku prieťahov v predmetnom konaní. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia bude z pohľadu vysokej majetkovej ujmy spôsobenej nedôvodným predlžovaním súdneho konania, Sťažovateľovi, ktorý je v súčasnosti ako invalidný dôchodca nútený splácať mesačné splátky úverov vo výške zhruba 900 Eur, len symbolickou náhradou...“.

Návrh na priznanie náhrady za „spôsobenú majetkovú ujmu“ odôvodňuje sťažovateľ tým, že od začatia napadnutého konania bol nútený financovať pôvodné úvery novými úvermi.

„Z dôvodu prieťahov v konaní vedenom Okresným súdom Humenné vo svojej poľutovaniahodnej životnej a finančnej situácii bol Sťažovateľ nútený prevziať úvery v hodnote celkom 38.418,71 Eur.

Priznanie náhrady majetkovej ujmy v celkovej sume 25.000 Eur považuje z pohľadu vysokej majetkovej ujmy spôsobenej nedôvodným predlžovaním súdneho konania osobne za primerané.“

Po predbežnom prerokovaní ústavný súd prijal na ďalšie konanie sťažnosť sťažovateľa uznesením sp. zn. II. ÚS 861/2014 z 11. decembra 2014.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa a predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci

konalo ústne pojednávanie. Ústavný súd zároveň vyzval predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k sťažnosti. Právna zástupkyňa sťažovateľa a predsedníčka okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrujú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľa a predsedníčky okresného súdu, že netrujú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predsedníčka okresného súdu sa k sťažnosti vyjadrila v prípise sp. zn. Spr 4007/2014 z 21. januára 2015, v ktorom poukázala na doterajší priebeh napadnutého konania, pričom uviedla:

„1. Navrhovateľka... podala dňa 27. 10. 2009 na Okresnom súde Michalovce proti odporcovi... návrh na začatie konania o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Spolu s podaním návrhu požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov. Podaním zo dňa 02. 11. 2009 Okresný súd Michalovce podľa ustanovení § 88 ods. 1 písm. b), § 105 ods. 1, prvá veta a ods. 2 O. s. p. postúpil spis Okresnému súdu Humenné ako miestne príslušnému na ďalšie konanie. Spis bol doručený Okresnému súdu Humenné dňa 28. 12. 2009.

2. Podaním zo dňa 30. 11. 2009 doručeným Okresnému súdu Michalovce navrhovateľka navrhla, aby vo veci konal Okresný súd Michalovce z dôvodu, že obaja účastníci bývajú v obvode Okresného súdu Michalovce a teda pre dodržanie zásady hospodárnosti konania je vhodné, aby vec prejednal súd v obvode ktorého účastníci bývajú. Žiadala, aby Okresný súd Humenné postúpil vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Michalovce.

3. Referátom zo dňa 05. 01. 2010 zákonný sudca v predmetnej veci vytýčil termín pojednávania na deň 02. 02. 2010.

4. Dňa 21. 01. 2010 bol súdu doručený opätovne návrh navrhovateľky, aby vo veci konal Okresný súd Michalovce.

5. Podaním doručeným súdu dňa 21. 01. 2010 sa odporca písomne vyjadril k návrhu navrhovateľky na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s tým, že s týmto návrhom nesúhlasí. Zároveň požiadal o priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 O. s. p.

6. Na pojednávanie nariadené na deň 02. 02. 2010 sa nedostavila navrhovateľka ani jej právny zástupca, dostavil sa odporca. Súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že spis bude predložený na Krajský súd v Prešove na rozhodnutie o námietke navrhovateľky o miestnej príslušnosti podľa § 105 ods. 3 O. s. p.

7. Podaním zo dňa 05. 02. 2010 doručeným súdu dňa 08. 02. 2010 navrhovateľka navrhla vec prikázať inému súdu toho istého stupňa z dôvodu vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O. s. p. a poukázala na ust. § 12 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého o prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má vec prikázať.

8. Spis bol predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove dňa 15. 02. 2010 na rozhodnutie podľa § 105 ods. 3 O. s. p.

9. Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16 NcC 2/2010 zo dňa 19. 02. 2010 bola vec vrátená súdu prvého stupňa ako predčasne predložená s tým, že až po riadnom ozrejmení a zabezpečení všetkých podkladov aj zistení prvostupňovým súdom tento vec predloží v prípade, že navrhovateľka bude trvať naďalej na podanom návrhu odvolaciemu súdu zákonným postupom.

10. Podaním zo dňa 04. 3. 2010 súd vyzval účastníkov konania na vyjadrenie sa či navrhovateľka trvá na svojom návrhu na zmenu príslušnosti súdu a či odporca súhlasí aby vo veci konal Okresný súd Michalovce.

11. Navrhovateľka písomným podaním doručeným súdu dňa 15. 3. 2010 oznámila, že trvá na svojich návrhoch na postúpenie veci Okresnému súdu Michalovce. Zároveň žiadala, aby súd rozhodol o jej žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

12. Odporca podaním doručeným súdu dňa 17. 3. 2010 nesúhlasil s tým, aby o vypořádání BSM rozhodoval Okresný súd Michalovce a žiadal, aby vo veci rozhodoval Okresný súd Humenné.

13. Výzvou zo dňa 07. 4. 2010 súd vyzval navrhovateľku prostredníctvom právneho zástupcu na zdokladovanie jej majetkových, osobných a finančných pomerov za účelom rozhodnutia o oslobodení od súdnych poplatkov a to v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Výzva bola právnenému zástupcovi navrhovateľky doručená dňa 12. 4. 2010

14. Podaním doručeným súdu dňa 22. 4. 2010 a doplneným, podaním doručeným súdu dňa 30. 4. 2010 navrhovateľka predložila súdom požadované doklady.

15. Uznesením zo dňa 07. 5. 2010 súd navrhovateľke oslobodenie od súdneho poplatku v konaní o vypořádání BSM a o jej žiadosti o prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti nepriznal.

16. Navrhovateľka sa proti vyššie uvedenému rozhodnutiu prvostupňového súdu odvolala a dňa 06. 7. 2010 bola vec predložená na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

17. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 16 Co/104/2010 zo dňa 12. 7. 2010 potvrdil uznesenie Okresného súdu Humenné zo dňa 07. 5. 2010.

18. Odporca doručil súdu dňa 20. 8. 2010 žiadosť o rovnomerné rozdelenie dlhu medzi ním a navrhovateľkou a dňa 02. 9. 2010 požiadal o prešetrenie vyjadrenia navrhovateľky obsahujúcom žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

19. Dňa 29. 9. 2010 bol spis predložený Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o prikázaní veci inému súdu v zmysle § 12 ods. 2 O. s. p., na žiadosť navrhovateľky.

20. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 3 NcC 20/2010 zo dňa 20. 10. 2010 vrátil vec Okresnému súdu Humenné ako nesprávne predloženú.

21. Podaním zo dňa 20. 10. 2010 prvostupňový súd opätovne predložil spis s predkladacou správou na KS v Prešove v zmysle § 105 ods. 3 O. s. p. s tým, že pri predložení spisu odvolaciemu súdu dňa 23. 9. 2010 nesprávne uviedol paragrafové znenie O. s. p. v zmysle § 12 ods. 2 O. s. p. Krajský súd v Prešove vrátil spis prvostupňovému súdu dňa 05. 11. 2010 s tým, že tento mu bol predložený omylom.

22. Dňa 02. 12. 2010 predložil Okresný súd Humenné spis Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie o návrhu navrhovateľky na prikázanie veci Okresnému súdu Michalovce z dôvodu vhodnosti.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5 Ndc 28/2010 zo dňa 08. 12. 2010 doručeným Okresnému súdu Humenné dňa 15. 12. 2010 návrhu Okresného súdu Humenné na prikázanie veci Okresnému súdu Michalovce nevyhovel.

24. Dňa 03. 12. 2010 podal odporca na súde žiadosť o pridelenie veci Najvyššiemu súdu, ktorá bola NS SR odstúpená a doručená dňa 13. 12. 2010. Najvyšší súd SR toto podanie vrátil Okresnému súdu Humenné s tým, že vo veci bolo rozhodnuté 08. decembra 2010 a spis bol expedovaný OS Humenné dňa 13. 12. 2010.

25. Dňa 15. 12. 2010 súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 18. 01. 2011. Predvolanie na pojednávanie bolo účastníkom doručené dňa 20. 12. 2010.

26. Dňa 11. 01. 2011 bolo súdu doručené podanie odporcu, ktorým doplnil svoje vyjadrenie vo veci samej.

27. Na pojednávanie nariadené na deň 18. 01. 2011 sa dostavili všetci účastníci a súd vo veci konal a vec prejednal a vo veci nariadil ďalšie pojednávanie na deň 24. 02. 2011 s tým, že účastníci konania boli výzvam na bližšiu špecifikáciu jednotlivých položiek tvoriacich masu prejednávaného majetku.

28. Dňa 26. 01. 2011 doručila navrhovateľka vyjadrenie vo veci samej na základe pokynov súdu na predchádzajúcom pojednávaní. Dňa 02. 02. 2011 súd doručoval podanie navrhovateľky odporcovi, ktorý podaním doručeným súd dňa 11. 02. 2011 žiadal, aby súd prešetril postup právneho zástupcu navrhovateľky, ktorý sa neriadil pokynmi súdu a predmetné vyjadrenie mu nedoručil. Odporca zároveň doručil súdu vyjadrenie k návrhu na vyporiadanie BSM zo dňa 09. 02. 2011 vrátane príloh.

29. Právny zástupca navrhovateľky prítomný na pojednávaní konanom dňa 24. 02. 2011 požiadal o odročenie pojednávania nakoľko nemal dostatok času na preštudovanie si podania odporcu zo dňa 09. 02. 2011 a jeho príloh a na oboznámenie navrhovateľky s ich obsahom. Odporca prítomný na pojednávaní uviedol, že navrhuje vypočuť v konaní svedkov, ktorých účasť na pojednávaní zabezpečí a súd odročil pojednávanie na deň 22. 3. 2011.

30. Podaním doručeným súdu dňa 09. 3. 2011 navrhovateľka súdu oznámila, že odvolala splnomocnenie zo dňa 22. 10. 2009 udelené advokátovi na jej zastupovanie v konaní a požiadala, aby jej súd ustanovil zástupcu z radov advokátov v súlade s ust. § 30 od. 1 O. s. p., nakoľko sú u nej splnené predpoklady pre priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov.

31. Na pojednávaní konanom dňa 22. 3. 2011 odporca na otázku súdu, či má výhrady voči vedeniu pojednávania, resp. voči konajúcemu sudcovi uviedol, že vznáša námietku voči sudcovi, ktorý nevedie konanie podľa jeho predstáv. Žiadal, aby v tejto veci rozhodol Najvyšší súd. Nesúhlasil s odpoveďami, ktoré dostal na svoje sťažnosti od Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove. Vyhlásil, že nemá dôveru voči Okresnému súdu Humenné.

32. Súd následne nariadil pojednávanie na deň 15. 4. 2011. Toto pojednávanie bolo odročené po vypočutí účastníkov konania a prítomných svedkov na deň 24. 5. 2011 a to aj na žiadosť odporcu, ktorý žiadal, aby sa mohol podrobne písomne vyjadriť k jednotlivým položkám tvoriacim predmet vypořádania BSM.

33. Dňa 29. 4. 2011 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie vo veci samej.

34. Uznesením zo dňa 23. 5. 2011 súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestná doprava, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave a odhad hodnoty cestných vozidiel za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty motorového vozidla tvoriaceho tiež predmet vypořádania.

35. Na pojednávaní konanom dňa 24. 5. 2011 účastníci konania zhodne uviedli, že nie je potrebné ustanoviť tohto znalca, nakoľko je medzi nimi možná dohoda ohľadom zostatkovej hodnoty motorového vozidla. Zároveň požiadali o odročenie pojednávania. Pojednávanie bolo odročené na deň 17. 6. 2011.

36. Dňa 01. 6. 2011 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie navrhovateľky vo veci samej, ktoré súd doručil dňa 08. 6. 2011 na vyjadrenie odporcovi.

37. Na pojednávaní konanom dňa 17. 6. 2011 odporca opätovne žiadal, aby vo veci rozhodol krajský súd. Poukázal na to, že navrhovateľka bola predtým zastúpená advokátom, ktorý sa na pojednávaniach ospravedlňoval, že sa pre krátkosť času nestihol na pojednávanie pripraviť, pretože mu neboli doručené písomné vyjadrenia odporcu. (Súdu

bolo dňa 13. 6. 2011 doručené písomné vyjadrenie odporcu zo dňa 10. 6. 2014, ku ktorému navrhovateľka nemala možnosť sa vyjadriť). Pojednávanie bolo odročené na deň 07. 7. 2011.

38. Dňa 27. 6. 2011 súd zasiela odporcovi písomné vyjadrenie navrhovateľky zo dňa 23. 6. 2011.

39. V podaní doručenom súdu dňa 04. 7. 2011 odporca žiada, aby súd rovnomerne rozdelil všetky dlhy, ktoré uviedol do spisu podaním na Krajskom súde v Prešove dňa 12. 7. 2010.

40. Na pojednávaní konanom dňa 07. 7. 2011 došlo k čiastočnej dohode účastníkov konania ohľadom masy BSM a jej hodnoty, ako aj ohľadom prikázania jednotlivých vecí do vlastníctva niektorého z účastníkov a o finančnej náhrade. Odporca žiadal, aby bolo pojednávanie odročené, nakoľko do BSM patria aj úvery, ktoré čerpal a o ktorých doklady predloží v lehote 30 dní.

41. Dňa 12. 8. 2011 doručil odporca súdu zmluvy o poskytnutí úverov od bánk aj nebankových subjektov, bez aktuálnych zostatkov a bez toho, aby sa dalo zistiť, koľko z nich, kto a kedy uhradil.

42. Uznesením zo dňa 22. 9. 2011 na č. l. 229 spisu súd priznal navrhovateľke oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a uznesením z toho istého dňa na č. l. 231 súdneho spisu jej ustanovil zástupcu z radov advokátov a to [REDACTED]. Tohto advokáta jej ustanovil z dôvodu, že už predtým ju v konám zastupoval a teda bol oboznámený s predmetom a stavom konania.

43. Na pojednávaní konanom dňa 23. 9. 2011 požiadal odporca o jeho odročenie, opätovne z dôvodu, že si potrebuje preštudovať písomné podanie navrhovateľky doručené súdu dňa 23. 9. 2011 o 7,52 hod.

44. Podaním doručeným súdu dňa 05. 10. 2011 žiadal ustanovený advokát [REDACTED], aby bolo uznesenie, ktorým bol ustanovený za zástupcu navrhovateľky zrušené z osobných a pracovných dôvodov.

45. Dňa 06. 10. 2011 podala navrhovateľka na súde odvolanie proti uzneseniu, ktorým jej bol za advokáta ustanovený [REDACTED].

46. Dňa 13. 10. 2011 bola vec predložená Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľky.

47. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 10 Co/71/2011-252 zo dňa 24. 01. 2012 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že dňa 01. 01. 2012 nadobudol účinnosť zákon č. 332/11 Z. z..., pričom z ust. § 30 O. s. p. vyplýva, že účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci a teda navrhovateľke môže ustanoviť advokáta na zastupovanie v tomto konaní jedine Centrum právnej pomoci.

48. Poučením a oznámením zo dňa 22. 02. 2012 súd upovedomil navrhovateľku, že má možnosť požiadať o poskytnutie právnej pomoci Centrum právnej pomoci... a za týmto účelom jej určil lehotu 30 dní od doručenia oznámenia. Oznámenie bolo navrhovateľke doručené dňa 28. 02. 2012 a súd vytýčil termín pojednávania na 26. 4. 2012.

49. Podaním doručeným súdu dňa 17. 4. 2012 navrhovateľka súdu oznámila, že jej žiadosť o pridelení advokáta evidujú v centre právnej pomoci v Košiciach, no doposiaľ o nej nerozhodli.

50. Pojednávanie nariadené na deň 26. 4. 2012 bolo preročené z vyššie uvedeného dôvodu na neurčito.

51. Žiadosťou zo dňa 25. 4. 2012 a zo dňa 11. 5. 2012 súd vyzýval navrhovateľku na oznámenie, či jej bol centrom ustanovený advokát na zastupovanie v konaní s tým, že ak to v lehote 15 dní súdu neoznámí, súd vo veci určí termín pojednávania.

52. Podaním doručeným súdu dňa 23. 5. 2012 navrhovateľka súdu oznámila, že rozhodnutím zo dňa 11. 4. 2012 jej bola centrom určená na zastupovanie advokátka [REDAKOVANÉ], ktorej dňa 03. 5. 2012 podpísala plnomocenstvo na zastupovanie, ktoré advokátka prijala. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19. 6. 2012.

53. Podaním doručeným súdu dňa 19. 6. 2012 odporca súdu oznámil, že odchádza na dlhšiu dobu do zahraničia a pojednávanie bolo odročené aj z dôvodu, že ustanovená zástupkyňa navrhovateľky požiadala o čas na prípravu zastúpenia. Pojednávanie bolo odročené na deň 28. 6. 2012.

54. Pred začatím pojednávania nariadenom na deň 28. 6. 2012 odporca opätovne vyslovil predpojatosť zákonnému sudcovi ako aj celému Okresnému súdu Humenné a žiadal, aby vo veci nekonal ani okresný súd ani Krajský súd v Prešove ale aby vec bola pridelená Najvyššiemu súdu a aby tento o jeho BSM rozhodol. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že zákonný sudca sa námietke zaujatosti vyjadrí a potom vec postúpi na KS v Prešove na rozhodnutie.

55. Krajský súd v Prešove vrátil spis vo veci sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] späť dňa 13. 7. 2012.

56. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14. 9. 2012. Odporca podaním zo dňa 06. 9. 2012 požiadal o odročenie tohto pojednávania, pretože požiadal centrum právnej pomoci o pridelenie právneho zástupcu, ktorý mu doposiaľ pridelený nebol. Žiadosťou doručenou súdu dňa 11. 9. 2012 požiadala o odročenie predmetného pojednávania aj [REDAKOVANÉ], ktorá bola dňa 07. 9. 2012 Centrom právnej pomoci ustanovená odporcovi ako právna zástupkyňa, o čom sa dozvedela až dňa 10. 9. 2012. O ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní požiadala aj zástupkyňa navrhovateľky z dôvodu jej práceneschopnosti. Pojednávanie bolo odročené na deň 11. 10. 2012.

57. Na pojednávaní nariadenom na deň 11. 10. 2012 sa zúčastnili obaja účastníci konania aj ich zástupcovia (resp. substitút na strane zástupkyne navrhovateľky). Zástupkyňa odporcu predložila na pojednávaní písomné zhodnotenie skutkového stavu zo dňa 10. 10. 2012 bez príloh, na ktoré v ňom poukazuje, ktoré odstúpila zástupcovi navrhovateľky krátkou cestou. Z uvedeného dôvodu zástupca navrhovateľky požiadal o odročenie pojednávania. Súd pojednávanie odročil na deň 09. 11. 2012.

58. Podaním doručeným súdu dňa 09. 11. 2012 zástupkyňa navrhovateľky požiadala o odročenie pojednávania nariadeného na deň 09. 11. 2012 z dôvodu jej pretrvávajúcej práceneschopnosti, o čom priložila aj potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti. Súd pojednávanie odročil na deň 06. 12. 2012 s tým, že bude požiadaná ošetrujúca lekárka zástupkyne navrhovateľky o oznámenie dokedy bude trvať jej práceneschopnosť.

59. Dňa 09. 11. 2012 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie odporcu vo veci samej v rozsahu cca 160 strán.

60. Podaním doručeným súdu dňa 19. 11. 2012 odporca požiadal o prešetrenie postupu zákonného sudcu, pretože medzi zákonným sudcom a zástupkyňou navrhovateľky [REDAKOVANÉ] ide o do očí bijúce kamarátstvo a preto vyhlasuje zaujatosť daného sudcu.

61. Pojednávanie nariadené na deň 06. 12. 2012 bolo odročené z dôvodu odporcom vznesenej námietky zaujatosti voči sudcovi.

62. Dňa 21. 12. 2012 bol spis predložený Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o námietke zaujatosti voči konajúcemu sudcovi vznesenej odporcom.

63. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 4 NcC/75/2012 zo dňa 21. 12. 2012 rozhodol, že sudca [REDAKOVANÉ] nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci a vec bola prvostupňovému súdu vrátená dňa 11. 01. 2013.

64. Podaním doručeným súdu dňa 22. 01. 2013 odporca súdu oznámil, že dňa 14. 01. 2013 požiadal Centrum právnej pomoci v Košiciach o zmenu právneho zástupcu.

65. Podaním doručeným súdu dňa 25. 01. 2013 [REDAKOVANÉ] súdu oznámila, že dňom 24. 01. 2013 vypovedala plnú moc udelenú odporcom na zastupovanie v tomto konaní, vzhľadom k tomu, že medzi ňou a klientom došlo k narušeniu dôvery.

66. Centrum právnej pomoci na výzvu súdu dňa 15. 02. 2013 oznámilo, že rozhodnutím zo dňa 30. 01. 2013 došlo k zmene právneho zástupcu odporcu ustanoveného centrom a na zastupovanie mu bola splnomocnená [REDAKOVANÉ].

67. Súd vo veci následne nariadil pojednávanie na deň 14. 3. 2013. Pojednávacie bolo odročené na deň 11. 4. 2013 s tým, že účastníci zhodnotia skutkový stav, resp. pripravia záverečné reči. Vyjadrenie odporcu k úverom a pôžičkám, ktoré majú podľa neho tiež tvoriť predmet vypořádania BSM bolo na súd podané dňa 14. 3. 2013.

68. Podaním doručeným dňa 26. 3. 2013 odporca požiadal o zmenu zápisnice z pojednávania konaného dňa 14. 3. 2013, v ktorej je uvedené, že sa nedostavil odporca, pretože on na pojednávanie iba meškal cca 3 až 5 minút z dôvodu komplikácií na ceste.

69. Podaním doručeným súdu dňa 10. 4. 2013 navrhovateľka požiadala o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní nariadenom na deň 11. 4. 2013 z dôvodu, predvolania na kontrolnú lekársku prehliadku k posúdeniu invalidity, ktorá sa má uskutočniť v ten istý deň na Sociálnej poisťovni v Michalovciach. Predvolanie priložila.

70. Na pojednávaní konanom dňa 09. 4. 2013 (správne 11. 4. 2013) prítomní zástupcovia účastníkov konania a odporca navrhli, aby súd vo pribral znalca z odboru finančnictva s tým, že v lehote 3 dní predložia otázky, na ktoré má znalec odpovedať.

71. Uznesením zo dňa 03. 5. 2013 súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo, daňovníctvo a kontroling a pribratého znalca poveril vypracovaním znaleckého posudku v lehote 60 dní od prevzatia spisového materiálu. Spis bol znalcovi zaslaný dňa 23. 5. 2013.

72. Podaním doručeným súdu dňa 03. 7. 2013 znalec požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku vzhľadom k značnému rozsahu posudzovaných dokladov, ktorých preštudovanie a triedenie si vyžaduje dlhší čas.

73. Podaním doručeným súdu dňa 19. 8. 2013 odporca doložil ďalšie podklady vzťahujúce sa k pôžičkám, ktoré si musel vziať, aby splácal skôr poskytnuté úvery.

74. Uznesením zo dňa 10. 9. 2013 súd rozhodol o priznaní znaleckej odmeny znalcovi za vypracovaný znalecký posudok.

75. Dňa 03. 10. 2013 doručil odporca súdu oznámenie o zmene právneho zástupcu s tým, že rozhodnutím Centra právnej pomoci v Košiciach zo dňa 30. 9. 2013 bola zrušená právna pomoc z Centra právnej pomoci v Humennom a na jeho zastupovanie bola určená advokátka [REDAKOVANÉ].

76. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 07. 11. 2013.

77. [REDAKOVANÉ] podaním doručeným súdu dňa 06. 11. 2013 oznámila, že nakoľko nedošlo k uzavretiu dohody o poskytovaní právnej pomoci medzi ňou a odporcom, ani mu nebol odporcom udelená plná moc, nie je oprávnená na jeho právne zastúpenia. Rozhodnutie Centra právnej pomoci č. 1404/2013 o určení advokáta zo dňa 03. 9. 2013 nenadobudlo právoplatnosť.

78. Na pojednávaní konanom dňa 07. 11. 2013 prítomná zástupkyňa odporcu [REDAKOVANÉ] poukázala na to, že na Centre právnej pomoci v Bratislave sa vedie odvolacie konanie proti rozhodnutiu, ktorým bola zrušená právna pomoc z Centra právnej pomoci v Humennom a teda nie je jasné kto vlastne odporcu zastupuje, keďže odporca si v odvolaní zvolil nového právneho zástupcu a to [REDAKOVANÉ].

Zároveň účastníci konania žiadali, aby na nasledujúce pojednávanie bol predvolaný aj znalec, aby zodpovedal na ich doplňujúce otázky k vypracovanému znaleckému posudku.

79. Dňa 26. 11. 2013 bolo súdu doručené rozhodnutie Centra právnej pomoci Bratislava zo dňa 21. 11. 2013, ktorým bolo zamietnuté odvolanie odporcu proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Košice zo dňa 30. 9. 2013 o zmene rozhodnutia v časti výroku o určení advokátky [REDAKOVANÉ] na poskytovanie právnych služieb odporcovi.

80. Podaním doručeným súdu dňa 05. 12. 2013 [REDAKOVANÉ] súdu oznámila, že dňa 29. 11. 2013 prevzala právne zastúpenie odporcu v predmetnej právnej veci.

81. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 10. 01. 2014.

82. Dňa 27. 12. 2013 odporca súdu oznámil, že jeho právna zástupkyňa [REDAKOVANÉ] je práceneschopná a on žiada, aby na pojednávaní nariadenom na deň 10. 01. 2014 bol vynesovaný rozsudok v jej neprítomnosti.

83. Podaním doručeným súdu dňa 09. 01. 2014 [REDAKOVANÉ] oznámila súdu, že došlo k zrušeniu právneho zastúpenia odporcu v tomto konaní, preto sa na pojednávaní nariadenom na deň 10. 01. 2014 nezúčastní.

84. Na pojednávaní konanom dna 10. 01. 2014 odporca uviedol, že opätovne požiada Centrum právnej pomoci v Košiciach o ustanovenie nového právneho zástupcu a preto žiada pojednávanie odročiť. Dňa 23. 01. 2014 bolo súdu doručené rozhodnutie Centra právnej pomoci v Košiciach zo dňa 10. 01. 2014, ktorým bol odporcovi na zastupovanie v konaní ustanovený advokát [REDAKOVANÉ]. Pojednávanie bolo odročené na deň 31. 01. 2014.

85. Dňa 24. 01. 2014 odporca súdu oznámil, že ustanovený advokát [REDAKOVANÉ] mu oznámil, že ho nebude zastupovať. Žiadal, aby súd vo veci konal aj v neprítomnosti ustanoveného advokáta.

86. Dňa 27. 01. 2014 odporca súdu oznámil, že pokiaľ mu Centrum právnej pomoci v Košiciach nenájde vhodného advokáta, ktorý bude riadne a bez predsudkov obhajovať jeho záujmy a práva v tomto súdnom spore, bude sa pred súdom obhajovať sám.

87. Na pojednávaní konanom dňa 31. 01. 2014 odporca uviedol, že rozhodnutím Centra právnej pomoci v Košiciach zo dňa 28. 01. 2014 mu bol ustanovený na zastupovanie advokát [REDAKOVANÉ]. Tento súdu oznámil, že rozhodnutie o zastupovaní odporcu prevzal 30. 01. 2014 a preto žiada pojednávanie odročiť z dôvodu 5 dňovej prípravy na pojednávanie. Súd pojednávanie odročil na deň 28. 02. 2014.

88. Na pojednávaní konanom dňa 28. 02. 2014 sa zúčastnili účastníci konania aj ich zástupcovia. Bol vypočutý znalec, ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok [REDAKOVANÉ], ktorý oznámil, že k znaleckému posudku vypracoval doplnok č. 1 zo dňa 18. 02. 2014, ktorý krátkou cestou predložil súdu. Z tohto dôvodu navrhovateľka žiadala pojednávanie odročiť, aby sa mohla bližšie oboznámiť so závermi doplnku k znaleckému posudku. Pojednávanie bolo odročené na deň 06. 3. 2014.

89. Pojednávanie konané dňa 06. 3. 2014 bolo odročené na neurčito, nakoľko po vypočutí znalca prítomného na pojednávaní bolo potrebné tohto poveriť vypracovaním ďalšieho dodatku k znaleckému posudku. Právnej zástupkyňi navrhovateľky bola uložená povinnosť vypracovať v lehote 10 dní otázky, na ktoré má znalec v dodatku k znaleckému posudku zodpovedať.

90. Výzvou zo dňa 25. 3. 2014 súd vyzval zástupkyňu navrhovateľky na predloženie otázok znalcovi. Túto povinnosť urgoval súd výzvou zo dňa 16. 4. 2014 a urgenciou zo dňa 25. 4. 2014.

91. Dňa 07. 5. 2014 právna zástupkyňa navrhovateľky predložila súdu doplňujúce otázky pre znalca.

92. Uznesením zo dňa 12. 5. 2014 súd nariadil doplnenie znaleckého dokazovania a to v lehote 60 dní od doručenia právoplatného uznesenia o nariadení doplnenia znaleckého dokazovanie. Spis bol znalcovi zaslaný dňa 06. 6. 2014.

93. Dňa 17. 7. 2014 znalec predložil súdu vypracovaný dodatok k znaleckému posudku s tým, že tento bol zaslaný aj právnym zástupcom účastníkov konania. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 30. 9. 2014.

94. Dňa 30. 9. 2014 sa uskutočnilo pojednávanie za účasti znalca, ktorý zodpovedal na otázky súdu i účastníkov konania a na ktorom boli vypočutí účastníci konania.

Pojednávajúce bolo odročené na deň 17. 10. 2014 s tým, že účastníci konania sa vo veci písomne vyjadria.

95. Na pojednávaní konanom dňa 17. 10. 2014 súd vypočul účastníkov konania a oboznámil ich s obsahom súdneho spisu. Dokazovanie vyhlásil za ukončené a pojednávajúce odročil na deň 05. 11. 2014 za účelom vyhlásenia rozsudku.

96. Na pojednávaní konanom dňa 05. 11. 2014 za prítomnosti účastníkov konania bol vo veci vyhlásený rozsudok.

97. 18. 11. 2014 bolo súdu doručené odvolanie odporcu proti rozsudku z 5. 11. 2014, ktoré bolo doručené na vyjadrenie právnej zástupkyne navrhovateľky.

98. 7. 1. 2015 doručené vyjadrenie právnej zástupkyne navrhovateľky k odvolaniu odporcu.

99. 16. 1. 2015 okresný súd rozhodol o priznaní odmeny znalcovi.“

Následne predsedníčka okresného súdu vo svojom prípise uviedla:

„Z hore uvedeného prehľadu úkonov vykonaných konajúcim sudcom vo veci 15 C/175/2009 vyplýva, že Okresný súd Humenné v danej veci nepretržite konal, vykonával dokazovanie potrebné k rozhodnutiu veci a nedošlo k porušeniu práva odporcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Okresný súd Humenné nepovažuje prejednávajúcu vec za právne náročnú, lebo ide o konanie o vyporiadanie BSM. Toto konanie je však skutkovo náročné a všeobecne bývajú takéto konania časovo náročné jednak z dôvodu zistenia skutkového stavu (zistenie okruhu vecí tvoriacich predmet BSM) a jednak pre potrebu nariadenia znaleckého dokazovania.

Podľa názoru súdu, k dĺžke konania prispelo aj správanie samotných účastníkov konania a ich právnych zástupcov. Pojednávania v dňoch 24. 2. 2011, 23. 9. 2011, 19. 6. 2012, 14. 9. 2012, 9. 11. 2012, 10. 4. 2013 a 31. 1. 2014 boli odročené na žiadosť samotných účastníkov, resp. ich právnych zástupcov.

Dĺžka konania bola ovplyvnená aj tým, že odporca podal viaceré námietky zaujatosti voči konajúcemu sudcovi a vec musela byť predložená na rozhodnutie krajskému súdu.

K predĺženiu konania zásadným spôsobom prispelo aj to, že účastníci konania menili právnych zástupcov, resp. požiadali Centrum právnej pomoci o ustanovenie právnych

zástupcov z radov advokátov. Odporcovi boli takýmto spôsobom ustanovení viacerí právni zástupcovia a to

Prebiehalo tiež konanie o odvolaní účastníka vo veci ustanovenia právneho zástupcu.

Skutkové okolnosti prejednávanej veci si vyžiadali aj nariadenie znaleckého dokazovania, pričom poverený znalec vypracoval aj dva doplnky k znaleckému posudku.

Okresný súd Humenné má za to, že v predmetnej veci nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktoré by boli zapríčinené procesným postupom okresného súdu.“

Sťažovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne v podaní z 9. februára 2015 podal stanovisko k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu. Vo svojom podaní uvádza:

„Obsah vyjadrenia Okresného súdu Humenné... len potvrdzuje skutočnosti uvádzané Sťažovateľom vo svojich doterajších vyjadreniach, ktoré spočívajú v zmätočných konaniach príslušného súdu a nedôvodnom predlžovaní konania, a to konkrétne, že:

Krajský súd v Prešove v konaní sp. zn. 3 NcC 20/2010 a sp. zn. 16 NcC 27/2010 o prikázanie veci inému súdu vrátil vec Okresnému súdu Humenné celkovo 3-krát späť z dôvodu zmätočného alebo nesprávneho predloženia.

Okresný súd Humenné svojimi zmätočnými podaniami na Krajský súd Prešov neodôvodnene predlžoval konanie o prikázaní veci inému súdu na základe návrhu Navrhovateľky... a o samotnej príslušnosti konajúceho súdu bolo na základe jeho postupu rozhodnuté až po 11-tich mesiacoch a 13-tich dňoch odo dňa podania návrhu vo veci samej.

Prvé relevantné pojednávanie vo veci... bolo nariadené na 18. 01. 2011, takmer 15 mesiacov od podania návrhu vo veci samej.

Napriek tomu, že Sťažovateľ preukazoval relevantné skutočnosti týkajúce sa pasív bezpodielového spoluvlastníctva manželov v celom priebehu konania pred súdom, súd sa začal týmito skutočnosťami zaoberať po prvýkrát na pojednávaní dňa 07. 07. 2011, t. j. po 21 mesiacoch od podania návrhu vo veci samej.

Sudca Okresného súdu Humenné, napriek vedomosti o nemožnosti advokáta [REDAKOVANÉ] zastupovať Navrhovateľku v predmetnom konaní, dôvodnému odvolaniu Navrhovateľky nevyhovel, čím sa konanie opätovne bezdôvodne predĺžilo.

Okresný súd Humenné bezdôvodne, opakovanými (aj urgentnými) výzvami predlžoval lehoty na vyjadrenie k znaleckému posudku, čím bola zjavne narušená rovnosť účastníkov pred súdom, keďže neospravedlnená nečinnosť Navrhovateľky na opakované výzvy súdu nebola nijakým spôsobom sankcionovaná.

Sťažovateľ opakovane podával sťažnosti na prieťahy v konaní... ako aj na neopodstatnené úkony konajúceho súdu a ich neúčelovosť, na tieto sťažnosti však nebolo vo väčšine prípadov odpovedané vôbec, alebo ak, tak im nebolo vyhovené. O žiadosti Sťažovateľa na zmenu zápisnice z pojednávania zo dňa 14. 03. 2013 a zo dňa 10. 01. 2014 nebolo doposiaľ súdom rozhodnuté. Takéto konanie zo strany príslušného súdu je nutné považovať za priam šikanózne.

Na základe vyššie uvedených skutočností má Sťažovateľ za to, že vo veci... došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na spravodlivý proces, a v celom rozsahu trvá na podanej Sťažnosti. “

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 175/2009.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie

odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

Ústavný súd vo svojej judikatúre (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09) už uviedol, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovatelia na neho obrátili s návrhom, aby o ich veci rozhodol.

1. Pokiaľ ide o prvé kritérium, ktoré ústavný súd zohľadňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z hľadiska právnej zložitosti predmetnú vec možno považovať za bežnú agendu rozhodovania všeobecných súdov so stabilizovanou judikatúrou, ktorá nie je osobitne právne zložitá. Čo sa týka faktickej zložitosti veci, ústavný súd uvádza, že potreba nariadiť znalecké dokazovanie vo všeobecnosti signalizuje určitý stupeň faktickej zložitosti veci, čo sa vzťahuje aj na danú vec, pretože v prerokúvanej veci bolo nariadené znalecké dokazovanie na určenie hodnoty bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

2. V rámci druhého kritéria ústavný súd hodnotil správanie sťažovateľa ako účastníka napadnutého konania.

V napadnutom konaní bol navrhovateľke a sťažovateľovi opakovane Centrom právnej pomoci (ďalej len „Centrum“) ustanovený advokát. Navrhovateľka bola spočiatku zastúpená advokátom, ktorého si zvolila, následne podaním doručeným 9. marca 2011 okresnému súdu oznámila, že právnenému zástupcovi vypovedala plnú moc pre nedostatok finančných prostriedkov, a požiadala, aby jej okresný súd ustanovil advokáta. Okresný súd navrhovateľke ustanovil advokáta [REDAKOVANÉ] uznesením z 22. septembra 2011. Následne okresný súd 22. februára 2012 vyzval navrhovateľku, aby požiadala Centrum o ustanovenie advokáta, navrhovateľka podaním doručeným 23. mája 2012 oznámila, že jej bola ustanovená advokátka [REDAKOVANÉ].

Sťažovateľovi bola 7. septembra 2012 rozhodnutím Centra ustanovená advokátka [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľ 14. januára 2013 požiadal o zmenu právneho zástupcu. Dňa 30. januára 2013 bol sťažovateľovi určený právnik Centra na zastupovanie v konaní. Dňa 3. októbra 2013 oznámil sťažovateľ zmenu právneho zástupcu – zastupovať ho mala [REDAKOVANÉ]. Dňa 26. novembra 2013 bolo okresnému súdu predložené rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti ustanoveniu právneho zástupcu – [REDAKOVANÉ]. Dňa 9. januára 2014 [REDAKOVANÉ] oznámila, že došlo k zrušeniu právneho zastúpenia zo zdravotných dôvodov. Rozhodnutím Centra z 10. januára 2014 bol sťažovateľovi ustanovený advokát [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľ 27. januára 2014 oznámil, že [REDAKOVANÉ] ho nebude zastupovať. Následne sťažovateľa zastupoval advokát [REDAKOVANÉ].

V dôsledku častej zmeny právnych zástupcov bolo potrebné, aby okresný súd vo viacerých prípadoch odročil pojednávanie – pojednávanie nariadené na 26. apríl 2012 bolo odročené na žiadosť navrhovateľky, pojednávanie nariadené na 14. september 2012 bolo odročené na žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľa z dôvodu, že nemala dostatok času na prípravu na pojednávanie, a zároveň na žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľky z dôvodu pracovnej neschopnosti, pojednávanie nariadené na 9. november 2012 bolo odročené na žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľky z dôvodu pracovnej neschopnosti, právna zástupkyňa sťažovateľa 6. novembra 2013, t. j. deň pred pojednávaním, oznámila, že nie je oprávnená zastupovať sťažovateľa, keďže rozhodnutie Centra

nenadobudlo právoplatnosť, dňa 9. januára 2014, t. j. deň pred pojednávaním, právna zástupkyňa sťažovateľa oznámila, že došlo k zrušeniu právneho zastúpenia.

V súvislosti s uvedenými skutočnosťami ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej uviedol, že v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania nepochybne dochádza k predĺženiu konania, zodpovednosť za tento stav neznáša oprávnená osoba, ale nemožno ju pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04). Ústavný súd, opierajúc sa o svoju judikatúru, tiež uvádza, že procesné návrhy sú legitímnou procesnou aktivitou účastníka konania a predstavujú uplatnenie jeho procesných práv a povinností, nemôžu ale byť dôvodom na nekonanie súdu v merite veci (podobne napr. IV. ÚS 111/03, II. ÚS 52/06). Obdobne možno vnímať aj opakované návrhy účastníkov na zmenu právneho zástupcu, prípadne opakovanú potrebu ustanoviť účastníkom právneho zástupcu, hoci o ustanovení právneho zástupcu nerozhoduje priamo konajúci súd.

3. Ústavný súd v súvislosti s posudzovaním postupu okresného súdu v napadnutom konaní poukazuje na to, že návrh bol podaný 27. októbra 2009 a postúpený bol okresnému súdu 2. decembra 2009. Okresný súd prvýkrát meritórne rozhodol 5. novembra 2014, t. j. po takmer piatich rokoch. Takúto dĺžku konania nemožno samo osebe považovať za akceptovateľnú. Relevantné je, že napadnuté konanie nie je v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatne skončené.

V napadnutom konaní nemožno identifikovať obdobia nečinnosti okresného súdu. Okresný súd vykonával jednotlivé procesné úkony v zásade plynulo a priebežne – postupoval v súvislosti s procesnými návrhmi účastníkov na prikázanie veci inému súdu, na oslobodenie od súdnych poplatkov, s podanými námietkami zaujatosti, priebežne nariadil pojednávania a tiež ustanovil znalca a nariadil mu vypracovať znalecký posudok.

Okresný súd však v napadnutom konaní nepostupoval vo všetkých prípadoch efektívne. Neefektívny postup okresného súdu sa prejavil predovšetkým v súvislosti s návrhom navrhovateľky na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti. Okresný súd

predložil túto vec krajskému súdu celkovo trikrát – prvýkrát vo februári 2010, krajský súd vec vrátil okresnému súdu ako predčasne predloženú, druhýkrát v septembri 2010, krajský súd rozhodol uznesením z 11. októbra 2010 tak, že vec vrátil ako nesprávne predloženú, tretíkrát v októbri 2010, krajský súd vrátil vec ako omylom predloženú. Až následne bola vec predložená najvyššiemu súdu v novembri 2010, ktorý rozhodol 8. decembra 2010. Takto bolo právoplatne rozhodnuté o návrhu navrhovateľky po uplynutí jedného roka.

Neefektívny postup okresného súdu sa prejavil aj v súvislosti s rozhodovaním o návrhu navrhovateľky na ustanovenie právneho zástupcu doručeného okresnému súdu 9. marca 2011. Okresný súd o tomto návrhu rozhodol až 22. septembra 2011, t. j. po uplynutí takmer jedného roka. V tomto období okresný súd nebol nečinný, viackrát nariadil pojednávanie, nariadil znalecké dokazovanie, avšak na prvú žiadosť navrhovateľky nijako nereagoval. O tejto procesnej otázke rozhodol až bezprostredne po podaní opakovanej žiadosti navrhovateľkou doručenej 8. septembra 2011.

Ako čiastočne neefektívny možno hodnotiť aj postup okresného súdu v súvislosti s doplnením znaleckého dokazovania. Na pojednávaní 6. marca 2014 uložil povinnosť účastníkom, aby v lehote 20 dní predložili otázky pre znalca. Právna zástupkyňa navrhovateľky túto povinnosť nespĺnila, preto ju 25. marca 2014 vyzval, aby tieto otázky predložila v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Túto výzvu prevzala právna zástupkyňa navrhovateľky 31. marca 2014. Dňa 16. apríla 2014 opakovane vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľky na predloženie otázok pre znalca, a to v lehote 5 dní od doručenia výzvy. Výzvou z 25. apríla 2014 okresný súd žiadal o predloženie požadovaných otázok obratom pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty. Právna zástupkyňa navrhovateľky predložila požadované otázky znalcovi 7. mája 2014 s ospravedlnením, že na výzvy nereagovala z dôvodu pracovnej neschopnosti.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd uzavrel, že okresný súd v napadnutom konaní postupoval opakovane neefektívne, a s prihliadnutím na celkovo neakceptovateľnú dĺžku konania tak došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez

zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a k porušeniu práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Napadnuté konanie nie je právoplatne skončené, aktuálne však o odvolaní navrhovateľa rozhoduje krajský súd, preto ústavný súd nevyhovel návrhu sťažovateľa, aby prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov (bod 4 výroku tohto nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Sťažovateľ v petite svojej sťažnosti žiadal priznať „*finančné zadosťučinenie v sume 1.660 Eur*“ a tiež „*náhradu za spôsobenú majetkovú ujmu v sume 25.000 Eur*“.

V súlade s návrhom sťažovateľa ústavný súd priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 660 € (bod 2 výroku tohto nálezu).

Ústavný súd nevyhovel sťažnosti v časti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať náhradu za spôsobenú majetkovú ujmu v sume 25 000 € (bod 4 výroku tohto nálezu). Ústavný súd nie je súdom skutkovým, nie je oprávnený vykonávať dokazovanie na účely zistenia, či sťažovateľovi vznikla v dôsledku postupu okresného súdu majetková ujma, a nie je tiež oprávnený rozhodnúť o povinnosti nahradiť takto vzniknutú majetkovú ujmu. Na rozhodovanie o majetkovej ujme účastníkov konania nemá ústavný súd právomoc; to patrí do právomoci iného (všeobecného) súdu.

Sťažovateľ tiež žiadal úhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátkou. Sťažovateľ si uplatnil úhradu trov konania v sume 284,08 € za dva úkony právnej služby.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal právnej zástupkyňi sťažovateľa úhradu trov konania v uplatnenej sume, t. j. 284,08 € v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to odmenu za 2 úkony právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2014 v sume 134 € (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a náhrady hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 8,04 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky), čo spolu predstavuje sumu 284,08 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2015